

ikke om, at den er rigtig — saa er der et Spørgsmaal, som jeg vilde sætte Pris paa, om den ærede Forslagsstiller vilde give sig lidt af med, og det er, hvad der ligger bag ved denne Sag. Det ærede Medlem fra Falster udtalte med stor Sikkerhed, at der ikke forelaa Aftaler, som gik ud over denne Sag. At der altsaa i det hele har maattet være en Aftale mellem det ledende Flertal her i Tinget og Finansministeren angaaende Ullet og Sukkeret, det maa jo anses for utvivlsomt. Den Sikkerhed, hvormed man her stiller Forslag om, at naar Ulfstatten bliver vedtaget, sker det og det, havde man ikke haft uden en Aftale; man havde altsaa ikke behøvet denne Udtrykkelige Anerkendelse fra det ærede Medlem fra Falster af, at der har fundet en Aftale Sted imellem det ledende Flertal og deres politiske Leder her, Konsejlspræsidenten. Men det, det var værd at vide, var, om disse Aftaler ikke strække sig længere. Jeg kommer til at gøre denne Henstilling, fordi den ærede Finansminister kun betragter dette Forslag som en Del af et hele. Jeg tror, det vilde have Interesse for adskillige Medlemmer, navnlig ogsaa for dem, der have ladet sig friste af det søde, om de fik en Mening om, hvor vidt disse Aftaler strække sig videre end til dette. Jeg tror, de med stor Sindssro imødeser en Kampagne paa dette Forslag alene, men hvis de skulde købe alle disse søde Sager ved Hjælp af en Toldlov af den Slags, som foreligger i Landstinget, turde det dog være, at adskillige af de ærede Medlemmer bleve noget betænkelige derved, thi mere Toldreaktion, end der ligger i det Forslag til en Toldlov, som Landstinget for Djeblikket har, have vi i lang Tid ikke haft paa dette Omraade. Altsaa gad jeg nok vide det, men jeg venter for øvrigt ikke i Djeblikket at faa noget Svar derpaa; det saa vi ikke, førend der foreligger Kendsgerninger. Smidlertid vil jeg dog henpege paa Usikkerheden af, at man vidste, om der eksisterer Aftaler, der strække sig til den Helhed, hvorom den ærede Finansminister talte, eller om de kun række saa langt, som det ærede Medlem fra Falster indrømmede. — Til det ærede Medlem fra Stege, Overordføreren, har jeg endnu kun et Par Bemærkninger at gøre. Det ligger i den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører har ønsket Diskussionen, at den skulde føres af ham gennem Mellemmænd, og det følger deraf, at jeg kun undtagelsesvis har bestæftiget mig med den ærede Ordfører, fordi de Ting, som han naturlig maatte have at sige som Ordfører, har han overladt til sine Hjælpere de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) og for Falster (Claus-

sen) at fremsætte, men der er dog et Par enkelte Bemærkninger, jeg ikke kan tilbageholde. Det ærede Medlem fra Bælum (Bing) har fort røvt derved, men jeg tror, det er i og for sig saa interessant eller, for at benytte den ærede Ordførers Udtryksmaade, saa pikant, at det vel er værd at fastholde Opmærksomheden derved. Det er dette, hvorledes man skal skaffe Alderdomsforsørgelse ved at spare paa Sukkertolden. Det minder mig om de Beregninger, man gør i en lidet fremrykket Alder. Man kunde f. Eks. sige: Hvis de Herrer ville lade være at komme Sukker i deres Kasse, tænk saa, hvilken Masse Sukker, de kunde spare! Hvilken Alderdomsforsørgelse, kunde de ikke opnaa, hvis de ikke kom Sukker i deres Kasse eller i deres Te eller i hvilken som helst anden Ting? Der er herefter ikke nogen Tvivl om, at hvis man vilde følge det ærede Medlem fra Stege med Henhyn til hans Fantastier om at skabe Alderdomsforsørgelse, saa kunde man sige: Nu spare vi et Par Kroner om Aaret paa Sukkeret, og derfor saa vi en Livrente paa 100 Kroner; saa lade vi helt være at komme Sukker i Kasse, og derved vinde vi yderligere en Livrente paa 100 Kr.; saa lade vi overhovedet være med at drikke Kasse, saa saa vi igen derved en Besparelse og vinde atter en Livrente paa 100 Kroner. Saa gaa vi over til Brødet, først tage vi Paalaget af, og derved tjene vi atter en Livrente, og saa begynde vi at skabe Smørret eller Fedtet af Brødet; og derved kunne vi atter vinde en Livrente. Jeg siger, at den Maade at opstille en Alderdomsforsørgelse paa — ja, jeg tør ikke bruge det Udtryk, som jeg mener vil ramme, men jeg vil kun sige, at det er den Slags Beregninger, man foretager i en meget ung Alder. Det er den samme Betragtning, som den ærede Ordfører har anstillet, om, at Jøst havde en Trøst ved, at de kunde have sparet noget, men de have ikke gjort det, og at det var en Fordel, at de kunde slippe for Staten, naar den ærede Ordfører selv gaar ud fra, at de vilde blive ved at betale den. Jeg kan, som jeg gjorde opmærksom paa i min første Tale, kun finde, at det er en slet Trøst, man opnaar, ved at man kunde have sluppet for at drukne, naar man alligevel er druknet. De ere af samme Betslæthed som de Fantastier, som det ærede Medlem opstiller om at lave Alderdomsforsørgelse ved at spare — Jeg har nu kun en eneste Bemærkning, der gælder ikke alene den ærede Ordfører, men overhovedet alle dem, der have taget Ordet fra den Side. Det er den Maade, hvorpaa de have villet stifte os onde Hensigter i Tøflerne med at stille Alderdomsfor-